

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40
E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

Вільшанська сільська рада Недригайлівського району Сумської області

вул. Київський шлях, 1а,
с. Вільшана, Недригайлівський
район, Сумська область, 42127

*Стосовно пропозицій щодо
удосконалення проектів
регуляторних актів*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі - Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Вільшанської сільської ради Недригайлівського району Сумської області «Про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку на території Вільшанської сільської ради на 2021 рік» (далі - проект рішення 1), «Про встановлення туристичного збору на території Вільшанської сільської ради на 2021 рік» (далі - проект рішення 2), «Про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на території Вільшанської сільської ради на 2021 рік» (далі - проект рішення 3), «Про встановлення єдиного податку для фізичних осіб-підприємців при спрощеній системі оподаткування на території Вільшанської сільської ради на 2021 рік» (далі - проект рішення 4), «Про затвердження Правил благоустрою населених пунктів Вільшанської сільської ради» (далі - проект рішення 5), «Про затвердження Порядку розміщення зовнішньої реклами в межах території населених пунктів Вільшанської сільської ради» (далі - проект рішення 6), «Про затвердження Положення про комісію з добору земельних ділянок та/або прав на них, які виставляються на земельні торги окремими лотами, конкурсного відбору виконавців робіт із землеустрою, оцінки земель та визначення виконавців земельних торгів на конкурсних засадах» (далі - проект рішення 7), «Про затвердження Положення про порядок надання земельних ділянок громадянам в межах норм безоплатної передачі за рахунок земель комунальної власності Вільшанської сільської ради» (далі - проект рішення 8) (разом – проекти рішень), а також документи, що надані до них листом Вільшанської сільської ради Недригайлівського району Сумської області від 22.04.2020 № 02-26/485.

Державна регуляторна служба України

ВІХ №3292/0/20-20 Від 04.06.2020

Юсупова Богдана Владиславівна

За результатом проведеного аналізу проектів рішень 1-8, експертних висновків постійних комісій Вільшанської сільської ради, а також аналізів регуляторного впливу до проектів рішень 1-8 на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Відповідно до вимог частини п'ятої статті 12 Закону регуляторні акти, прийняті органами та посадовими особами місцевого самоврядування, офіційно оприлюднюються в друкованих засобах масової інформації відповідних рад, а у разі їх відсутності - у місцевих друкованих засобах масової інформації, визначених цими органами та посадовими особами, не пізніше як у десятиденний строк після їх прийняття та підписання.

Таким чином, пункт 3 проектів рішень 2, 3, 5, 6 та пункт 4 проекту рішення 4 пропонуємо привести у відповідність до вимог статті 12 Закону.

Щодо проектів рішень 1- 4 в цілому

Податковий кодекс України (далі - ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки тощо.

Згідно із пунктом 12.3 статті 12 ПКУ сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів та податкових пільг зі сплати місцевих податків і зборів до 15 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування встановлюваних місцевих податків та/або зборів, та про внесення змін до таких рішень. Встановлення місцевих податків та зборів здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Відповідно до підпункту 12.3.2 пункту 12.3 статті 12 ПКУ при прийнятті рішень про встановлення місцевих податків та/або зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 цього ПКУ з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII цього ПКУ для відповідного місцевого податку чи збору.

Згідно із пунктом 7.4 статті 7 ПКУ елементи податку, визначені в пункті 7.1 цієї статті, підстави для надання податкових пільг та порядок їх застосування визначаються виключно цим ПКУ.

Натомість, у додатку 3 до проекту рішення 1 відсутні окремі обов'язкові елементи, такі як строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку; у додатку 1 до проекту рішення 2 - об'єкт оподаткування, строк сплати податку, строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку, у проекті рішення 4 – платники податку, об'єкт оподаткування, база оподаткування, порядок обчислення податку, податковий період, строк та порядок сплати податку, строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку.

Водночас, у додатку 3 до проекту рішення 1 визначені елементи податку, які не відповідають положенням ПКУ, а саме «Відповідальність», «Контроль», у додатку 1 до проекту рішення 2 - «Податковий обов'язок», «Контроль», у додатку 3 проекту рішення 3 - «Контроль», «Відповідальність».

Отже, пропонуємо у додатку 3 до проекту рішення 1, додатку 1 до проекту рішення 2, у проекті рішення 4 прибрати пункти, які не відповідають положенням ПКУ та визначити всі обов'язкові елементи, встановлені статтею 7 ПКУ або

зробити посилання на конкретні положення ПКУ (абзаци, пункти, частини статті та розділи), якими вони вже встановлені для кожного місцевого податку чи збору.

Щодо проекту рішення 1

1. У підпункті 12.11 пункту 12 та підпункті 13.03 пунктом 12 додатка 1 до проекту рішення 1 розміри ставок податку за земельні ділянки, нормативно грошову оцінку яких проведено для юридичних та фізичних осіб, рекомендуємо встановити у відповідності до норм пункту 274.1 статті 274 ПКУ.

2. Підпункти 3.1.1, 3.1.3 пункту 3 додатка 3 до проекту рішення 1 пропонуємо привести у відповідність до вимог пунктів 271.1.- 271.2. статті 271 ПКУ.

4. Підпункт 10.5 пункту 10 додатка 3 до проекту рішення 1 доцільно викласти в редакції вимог пункту 286.5 статті 286 ПКУ.

5. Пункт 11 додатка 3 до проекту рішення 1 рекомендуємо доповнити нормами абзацу другого пункту 287.5 пунктів 287.9 - 287.10 статті 287 ПКУ.

Щодо проекту рішення 2

1. Законом України від 19 грудня 2017 року № 2249-VII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» із законодавства України вилучені термін «інвалід» і впроваджено термін «особа з інвалідністю».

Враховуючи зазначене, у підпункті «в» пункту 2.2 розділу 2 додатка 1 до проекту рішення 2 та по всьому тексту проекту рішення слова «інваліди», «діти-інваліди» пропонуємо замінити на слова «особи з інвалідністю», «діти з інвалідністю» відповідно.

Щодо проекту рішення 3

1. У додатку 1 до проекту рішення 3 передбачається встановити ставки податку за об'єкти оподаткування, які відповідно до підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ не є об'єктами оподаткування, зокрема за дитячі та сімейні табори відпочинку (пункт 1212.2), криті ринки (пункт 1230.2), склади спеціальні товарні (пункт 1252.5), складські майданчики (пункт 1252.7), склади універсальні (пункт 1252.8), склади та сховища інші (пункт 1252.9).

Зважаючи на зазначене, пропонуємо у додатку 1 проекту рішення 3, врахувати вимоги підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ.

2. Пропонуємо підпункти 2.1.1. – 2.1.2. пункту 2 додатка 3 до проекту рішення 3 виключити, оскільки встановлення таких норм не входить до повноважень сільської ради.

3. Підпункти «є», «ж» 2.2 пункту 2 додатка 3 до проекту рішення 3 доцільно викласти в редакції підпунктів «ж» та «з» підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ.

4. З метою уникнення непорозумінь щодо визначення розміру ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, пропонуємо в підпункті 5.1 пункту 5 додатка 3 до проекту рішення 3 зробити посилання на ставки, що зазначені у додатку 1 до проекту рішення 3, виключивши абзац перший цього підпункту та посилання на додаток 1.1. та додаток 2.2, які відсутні в проекті рішення 3.

5. Підпункт 7.1 пункту 7 додатка 3 до проекту рішення 3 рекомендуємо привести у відповідність до вимог підпункту 266.7.1 пункту 266.7 статті 266 ПКУ.

6. Пункт 9 додатка 3 до проекту рішення 3 пропонуємо викласти в редакції пункту 266.9 статті 266 ПКУ.

7. Пункт 10 додатка 3 до проекту рішення 3 рекомендуємо доповнити вимогою підпунктами 266.10.2 – 266.10.3 пункту 266.10 статті 266 ПКУ.

Щодо проекту рішення 4

5. Пунктом 1 проекту рішення 4 планується встановити фіксовані ставки єдиного податку: для першої групи платників єдиного податку – 10% розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб та для другої групи платників єдиного податку – 20% розміру мінімальної заробітної плати.

Відповідно до пункту 293.2 статті 293 ПКУ фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць

Керуючись положеннями статті 293 ПКУ пропонуємо Вільшанській сільській раді розглянути можливість встановлення фіксованих розмірів ставок єдиного податку для першої та другої груп платників податку залежно від виду господарської діяльності з одночасним обґрунтуванням їх розмірів в аналізі регуляторного впливу до проекту рішення 4.

Таким чином, проект рішення 4 не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності - відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючою проблеми та ринковим механізмам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо проекту рішення 5

1. Проектом рішення 5 планується затвердити Правила благоустрою населених пунктів Вільшанської сільської ради (далі - проект Правил).

Проте, у проекті Правил передбачені посилання на нормативно-правові акти, які є нечинними.

Так, у пункті 2.13 розділу 2 та у пункті 10.1 розділу 10 проекту Правил міститься посилання на ДБН 360-92 «Містобудування. Планування та забудова міських і сільських поселень».

Зазначаємо, що з вересня 2018 року ДБН 360-92 визнаються такими, що втратили чинність, у зв'язку з набранням чинності ДБН Б.2.2-12:2018. Дію наказу, яким затверджені ДБН 5.2.2-12:2018, було зупинено згідно з наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 30.08.2018 № 228. Постановою Шостого апеляційного адміністративного суду від 13.06.2019 (Справа № 826/13433/18) визнано наказ Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 23 квітня 2018 року № 100 «Про затвердження ДБНБ. 2.2-12:2018 «Планування і забудова територій» протиправним та нечинним.

Тому, пропонуємо виключити посилання на відповідні ДБН.

2. У пункті 7.2 розділу 7 проекту Правил рекомендуємо доповнити речення словами «визначають відповідні органи державної влади та...», що відповідатиме пункту 2 розділу VII Типових правил благоустрою території населеного пункту затверджених наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово- комунального господарства України 27.11.2017 № 310.

Щодо проекту рішення 6

1. Проектом рішення 6 передбачається затвердити Порядок розміщення зовнішньої реклами в межах території населених пунктів Вільшанської сільської ради (далі – проект Порядку), Методику розрахунків та розмір плати за тимчасове користування місцями, що перебувають на землях комунальної власності Вільшанської сільської ради для розташування рекламних засобів (додаток 2).

Правові та організаційні засади функціонування дозвільної системи у сфері господарської діяльності, а також порядок діяльності дозвільних органів, уповноважених видавати документи дозвільного характеру, та адміністраторів визначені Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (далі - Закон про дозвільну систему).

Закон України «Про рекламу» (далі - Закон про рекламу) визначає засади рекламної діяльності в Україні, регулює відносини, що виникають у процесі виробництва, розповсюдження та споживання реклами.

Частиною першою статті 16 Закону про рекламу передбачено, що розміщення зовнішньої реклами у населених пунктах проводиться на підставі дозволів, що надаються виконавчими органами сільських, селищних, міських рад, в порядку, встановленому цими органами та на підставі типових правил, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Типові правила розміщення зовнішньої реклами затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 29.12.2003 № 2067 (далі - Правила № 2067).

Однак, зміст та наповнення проекту Порядку не відповідає вимогам Законів про рекламу, про дозвільну систему, а також положенням, встановленим Правилами № 2067, з огляду на таке.

1.1. Пунктами 1.1- 1.4 розділу 1 проекту Порядку передбачаються загальні положення щодо розміщення зовнішньої реклами в межах території населених пунктів Вільшанської сільської ради, які не відповідають положенням, визначеним пунктами 1-3 Правил № 2067.

Пунктом 1.5 Розділу 1 проекту Порядку визначається перелік термінів, які живляються у значеннях, встановлених проектом Порядку.

Законом про рекламу, Правилами № 2067 іншими нормативно-правовими актами України не передбачено повноважень органів місцевого самоврядування щодо визначення термінів у сфері регулювання розміщення зовнішньої реклами.

Тому, пропонуємо Розділ 1 проекту Порядку привести у відповідність до вимог пунктів 1-3 Правил № 2067 та виключити положення та терміни, що не передбачені Правилами № 2067 та/або не є предметом регулювання розміщення зовнішньої реклами.

1.2. Проект Порядку містить пункти та розділи, якими передбачається:

внесення змін у дозвіл (пункт 2.2 розділу 2, пункт 3.14 розділу 3);

продовження строку його дії (пункт 2.2 розділу 2);

встановлення пріоритету заявника на місце розташування рекламного засобу, продовження строку, на який встановлено зазначений пріоритет, або про відмову у встановленні такого пріоритету (пункт 2.2 розділу 2, пункт 3.16 розділу 3);

порядок демонтажу рекламних засобів (пункт 1.2 розділу 1, абзац п'ятий пункту 1.5 розділу 1, пункт 4.3 розділу 4, розділ 6).

На сьогодні, Законом про дозвільну систему, Законом про рекламу не передбачено вищезазначених положень та повноважень органів місцевого самоврядування врегулювати вищезазначені питання.

Тому, пропонуємо з пункту 1.2 розділу 1, пункту 2.2 розділу 2, пункту 3.14 розділу 3, окремо абзац п'ятий пункту 1.5 розділу 1, пункт 4.3 розділу 4, розділ 6 проекту Порядку, а також по тексту проекту Порядку положення: щодо внесення змін у дозвіл, продовження строку його дії, прийняття рішення про встановлення пріоритету заявника на місце розташування рекламного засобу, продовження строку на який встановлено зазначений пріоритет, або про відмову у встановленні такого пріоритету, демонтажу рекламних засобів, виключити, як такі, що не відповідають вимогам законодавства.

1.3. З пункту 2.2. розділу 2 проекту Порядку, яким передбачається встановити повноваження робочого органу, рекомендуємо виключити положення щодо підготовки і подання пакету документів на розгляд архітектурно-містобудівної ради.

1.4. У пункті 3.1. розділу 3 проекту Порядку зазначається, що для отримання дозволу заявник звертається до Центру надання адміністративних послуг (далі - ЦНАП) або до виконавчого комітету Вільшанської сільської ради та подає заяву з додатками.

Відповідно до частини чотирнадцятої статті 4-1 Закону про дозвільну систему прийняття від суб'єкта господарювання або уповноваженої ним особи заяви про одержання (переоформлення, анулювання) документа дозвільного характеру здійснюється адміністратором у центрі надання адміністративних послуг.

Заява про одержання (переоформлення, анулювання) документа дозвільного характеру, що оформляється дозвільними органами, або декларація подається суб'єктом господарювання (уповноваженим ним органом або особою), зокрема у паперовій формі особисто або поштовим відправленням - до адміністратора.

Тому, пункт 3.1. розділу 3 проекту Порядку пропонуємо привести у відповідність до частини чотирнадцятої статті 4-1 Закону про дозвільну систему в частині подання, реєстрації заяви та видачі дозволу або письмового повідомлення про відмову в його видачі через адміністратора в центрі надання адміністративних послуг.

1.5. Пунктом 3.5 розділу 3 проекту Порядку передбачається посилення на визначений Правилами № 2067 строк видачі дозволу або надання письмового повідомлення про відмову у видачі дозволу.

Враховуючи вимоги статті 4 Закону про дозвільну систему щодо визначення строку видачі документів дозвільного характеру на рівні законів, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного, рекомендуємо замінити посилення на Закон про дозвільну систему.

1.6. Пунктами 3.6, 3.7 розділу 3 проекту Порядку передбачається, що дії щодо отримання зазначених погоджень вчиняються заявником протягом строку, встановленого для отримання дозволу, а робочий орган з дати одержання тримання заявником подає виконавчому органу ради пропозиції та проект відповідного рішення.

Однак, частиною одинадцятою статті 4-1 Закону про дозвільну систему встановлено, що дії щодо одержання погоджень, висновків та інших документів,

необхідних для видачі документа дозвільного характеру, вчиняються дозвільним органом, що оформляє документ дозвільного характеру, без залучення суб'єкта господарювання.

Ураховуючи зазначене вище, пункти 3.6 та 3.7 розділу 3 проекту Порядку, яким визначається процедура погодження дозволу, пропонуємо викласти з урахуванням вимог Закону про дозвільну систему, без залучення заявника.

1.7. Відповідно до частини п'ятої статті 16 Закону про рекламу, перелік обмежень та заборон щодо розміщення зовнішньої реклами, встановлений цим Законом, є вичерпним. Ці заборони наведені у частинах третій та четвертій статті 16, а вимоги, яким повинна відповідати зовнішня реклама - в частині другій статті 16 цього Закону.

Перелік обмежень та заборон щодо розміщення зовнішньої реклами, які передбачаються проектом Правил, має відповідати статті 16 Закону про рекламу та пунктам 34 – 37 Правил № 2067, та є вичерпним.

Ураховуючи зазначене, розділ 4 проекту Порядку, яким встановлюються вимоги до об'єктів зовнішньої реклами потребує приведення у відповідність до вимог пунктів 34 – 44 Правил № 2067 та статті 16 Закону про рекламу.

1.8. Розділ 5 проекту Порядку щодо відповідальності за порушення цього Порядку пропонуємо привести у відповідність до вимог пунктів 45-47 Правил № 2067.

1.9. Також проектом рішення передбачається затвердити Методику розрахунків та розмір плати за тимчасове користування місцями, що перебувають на землях комунальної власності Вільшанської сільської ради для розташування рекламних засобів (додаток 2) та Типовий договір на тимчасове користування місцем розташування рекламного засобу (додаток 3 до проекту Порядку).

Пунктом 32 Правил № 2067 визначено, що плата за тимчасове користування місцем розташування рекламних засобів, що перебуває в комунальній власності, встановлюється в порядку, визначеному органом місцевого самоврядування, а місцем, що перебуває в державній або приватній власності, - на договірних засадах з його власником або уповноваженим ним органом (особою).

Оскільки порядок плати за тимчасове користування місцями, які перебувають у комунальній власності не є предметом регулювання правил розміщення зовнішньої реклами, пропонуємо затвердити його окремим рішенням, а пункт 2 проекту рішення та додаток 2 до нього, а також розділ 3.17 розділу 3 проекту Порядку виключити.

Водночас ні Законом про рекламу, ні Правилами № 2067 не передбачено повноважень органів місцевого самоврядування щодо затвердження ними Типових договорів на тимчасове користування місцем розташування рекламного засобу, у зв'язку з чим, пункт 3 проекту рішення та додаток 3 до проекту Порядку, а також по тексту проекту Порядку питання щодо Типового договору пропонуємо виключити.

Разом з цим наголошуємо, що розробник регуляторного акта, не обґрунтував обрану в додатку 2 проекту рішення б методика розрахунків та розміри плати за тимчасове користування місцями, що перебувають на землях комунальної власності Вільшанської сільської ради для розташування рекламних засобів. Так, розробник не довів, що обрана методика розрахунків та розміри плати відповідають принципам ефективності та збалансованості, тобто не створює

додаткового тиску на суб'єктів господарювання внаслідок забезпечення рівня надходжень до бюджету.

1.10. Розділи 6, 7 проекту Порядку пропонуємо виключити як такі, що не передбачені Правилами № 2067, та включити до проекту Порядку пункти 48, 49 Правил № 2067 щодо вимог до розміщення вивісок, табличок.

Щодо проекту рішення 7

Проектом рішення 7 передбачається затвердити положення про комісію з добору земельних ділянок та/або прав на них, які виставляються на земельні торги окремими лотами, конкурсного відбору виконавців робіт із землеустрою, оцінки земель та визначення виконавців земельних торгів на конкурентних засадах.

Згідно із пунктом 34 пункту 1 статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» до виключної компетенції сільських, селищних, міських рад віднесено вирішення відповідно до закону питань регулювання земельних відносин.

Статтею 12 Земельного кодексу України (далі - Кодекс) встановлено, що до повноважень сільських, селищних, міських рад у галузі земельних відносин на території сіл, селищ, міст належать, зокрема, передача земельних ділянок комунальної власності у власність громадян та юридичних осіб, надання земельних ділянок у користування із земельної власності, вилучення земельних ділянок із земель комунальної власності відповідно до цього Кодексу, а також вирішення інших питань у галузі земельних відносин відповідно до закону.

Так, відповідно до вимог частини першої та другої статті 127 Кодексу органи державної влади, Рада міністрів Автономної Республіки Крим та органи місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень, визначених статтею 22 Кодексу, здійснюють продаж земельних ділянок державної чи комунальної власності або прав на них (оренди, суперфіцію, емфітевзису) громадянам, юридичним особам та іноземним державам на підставах та в порядку, встановлених цим Кодексом. Продаж земельних ділянок державної та комунальної власності або прав на них (оренди, суперфіцію, емфітевзису) на конкурентних засадах у формі аукціону здійснюється у випадках та порядку, встановлених главою 21 цього Кодексу.

Вимогами глави 21 Кодексу врегульовані питання стосовно обов'язковості продажу земельних ділянок державної чи комунальної власності або прав на них на конкурентних засадах (земельних торгах) (стаття 134), проведення земельних торгів у формі аукціону (стаття 135), добору земельних ділянок державної чи комунальної власності та/або прав на них, які виставляються на земельні торги та підготовки лотів для продажу на земельних торгах (стаття 136), підготовки до проведення та порядку проведення земельних торгів (стаття 137), встановлення результатів торгів (стаття 138) та оприлюднення результатів земельних торгів (стаття 139).

Отже, порядок проведення земельних торгів встановлені Кодексом, а можливості та/або необхідності додаткового врегулювання органами місцевого самоврядування зазначених питань чинним законодавством України не передбачені.

Крім того, відповідно до частини шостої статті 136 Кодексу, закупівля послуг з виконання робіт із землеустрою, оцінки земель у процесі підготовки лотів до продажу земельних ділянок державної чи комунальної власності або прав на

них (оренди, суперфіцію, емфітевзису) на земельних торгах та визначення виконавця земельних торгів організатором земельних торгів здійснюється у порядку, визначеному законодавством про здійснення державних закупівель.

Спеціальним законом, яким встановлені правові та економічні засади здійснення закупівель товарів, робіт і послуг для забезпечення потреб держави та територіальних громад є Закон України «Про публічні закупівлі».

Відповідно до пункту 4 розділу X «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про публічні закупівлі» встановлено, що до 1 січня 2022 року замовник може утворювати тендерний комітет (комітети) для організації та проведення процедур закупівель. Замовник має право визначити уповноважену особу (осіб) та тендерний комітет (комітети), за умови що кожен із них буде відповідальним за організацію та проведення конкретних процедур закупівель. Склад тендерного комітету та положення про тендерний комітет у разі створення затверджуються рішенням замовника. Примірне положення про тендерний комітет затверджується Уповноваженим органом.

Примірне положення про тендерний комітет або уповноважену особу (осіб), затверджено Наказом Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 30.03.2016 № 557.

Водночас, на сьогодні, чинним законодавством не передбачено повноважень органів місцевого самоврядування затверджувати положення про комісію з добору земельних ділянок та/або прав на них, які виставляються на земельні торги окремими лотами, конкурсного відбору виконавців робіт із землеустрою, оцінки земель та визначення виконавців земельних торгів на конкурентних засадах.

При цьому зазначаємо, що відповідно до вимог частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Підсумовуючи вищенаведене, проект рішення 7 не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципами доцільності - обґрунтована необхідність запровадження державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми, та адекватності - відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Одночасно пропонуємо рішення двадцятої сесії Вільшанської сільської ради Недригайлівського району Сумської області сьомго скликання від 26.02.2019 № 20/12, яким затверджено Положення про комісію з добору земельних ділянок та/або прав на них, які виставляються на земельні торги окремими лотами, конкурсного відбору виконавців робіт із землеустрою, оцінки земель та визначення виконавців земельних торгів на конкурентних засадах, визначити таким, що втратило чинність, як таке, що не відповідає чинному законодавству.

Щодо проекту рішення 8

Проектом рішення 8 передбачається затвердити Положення про порядок надання земельних ділянок громадянам в межах норм безоплатної передачі за рахунок земель комунальної власності Вільшанської сільської ради.

Порядок набуття права на землю громадянами та юридичними особами регламентується главою 19 Земельного кодексу України (далі - Кодекс).

Так, вимогами глави 19 Кодексу врегульовано питання стосовно підстави набуття права на землю із земель державної та комунальної власності (стаття 116), передачі земельних ділянок державної власності у комунальну власність чи земельних ділянок комунальної власності у державну власність (стаття 117), порядку безоплатної приватизації земельних ділянок громадянами (стаття 118), набуття права на земельну ділянку за давністю користування (набувальна давність) (стаття 119), переходу права на земельну ділянку у разі набуття права на жилий будинок, будівлю або споруду (стаття 120), норми безоплатної передачі земельних ділянок громадянам (стаття 121), повноваження органів виконавчої влади, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування щодо передачі земельних ділянок у власність або у користування (стаття 122), порядку надання земельних ділянок державної або комунальної власності у користування (стаття 123), порядку передачі земельних ділянок в оренду (стаття 124), виникнення права на земельну ділянку (стаття 125), оформлення речових прав на земельну ділянку (стаття 126).

Згідно із частиною першою статті 116 Кодексу громадяни та юридичні особи набувають права власності та права користування земельними ділянками із земель державної або комунальної власності за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування в межах їх повноважень, визначених Земельним кодексом України або за результатами аукціону.

Частиною першою статті 3 Кодексу передбачено, що земельні відносини регулюються Конституцією України, цим Кодексом, а також прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами.

Згідно із пунктом 34 пункту 1 статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» до виключної компетенції сільських, селищних, міських рад віднесено вирішення відповідно до закону питань регулювання земельних відносин.

Статтею 12 Кодексу встановлено, що до повноважень сільських, селищних, міських рад у галузі земельних відносин на території сіл, селищ, міст належать, зокрема, передача земельних ділянок комунальної власності у власність громадян та юридичних осіб, надання земельних ділянок у користування із земельної власності, вилучення земельних ділянок із земель комунальної власності відповідно до цього Кодексу, а також вирішення інших питань у галузі земельних відносин відповідно до закону.

Можливості та/або необхідності додаткового врегулювання питань у зазначеній сфері органами місцевого самоврядування чинним законодавством не передбачено.

Підсумовуючи наведене вище, проект рішення 8 не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, а саме з принципом доцільності - обґрунтована необхідність запровадження державного регулювання господарських, відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

Одночасно пропонуємо рішення тридцять першої сесії Вільшанської сільської ради Недригайлівського району Сумської області сьомго скликання від 04.12.2019 №31/14 «Про затвердження Положення про порядок надання земельних ділянок громадянам в межах норми безоплатної передачі за рахунок земель комунальної власності Вільшанської сільської ради», визначити таким, що втратило чинність, як таке, що не відповідає чинному законодавству.

Надані аналізи регуляторного впливу до проектів рішень 1-6 (далі - АРВ) не у повній мірі відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі - Методика).

Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ, згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у кількісному (грошовому) вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, визначити основні групи, на які вона справляє вплив.

Натомість, при визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробники в АРВ проектів рішень 1-6 обмежились лише текстовим описом проблеми. Не наведено жодних даних, які б обґрунтували наявність проблеми, визначали її масштаб та важливість.

У розділах II «Цілі державного регулювання» АРВ проектів рішень 1-6 цілі сформульовані загальними критеріями, без визначення числових показників, що у подальшому не надасть можливості визначити ступінь їх досягнення запропонованим регулюванням.

У розділах IV «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» АРВ проектів рішень 1-6 розробник не описав механізм дії запропонованих регулювань з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації їх вимог. При цьому, розробниками не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто яким чином будуть діяти норми проекту рішення, та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

Розділи VIII АРВ до проектів рішень 2-4 підготовлені з порушенням вимог Методики, а саме, розробник навів певні числові показники, однак, прогнозні показники на наступний бюджетний рік, як передбачено вимогами Методики, не наведені.

Разом з цим, у розділі VIII АРВ до проектів рішень 1, 6 не визначені прогнозні значення таких показників результативності регуляторного акта, як: кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта; розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта; рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта, які наводяться протягом різних періодів після набрання чинності актами.

У розділі VIII АРВ до проекту рішення 5 не визначений такий обов'язковий показник результативності регуляторного акта, як: розмір коштів, що витратимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта.

Порушення розробниками вимог Закону та Методики в частині визначення показників результативності не дозволить в подальшому належним чином провести відстеження їх результативності, як передбачено статтею 10 Закону.

У пунктах 1 Тесту малого підприємництва (М-Тест) АРВ проектів рішень 1-6 розробниками не наведені інформаційні дані про учасників консультацій, не зазначена оцінка з боку підприємницької громадськості на запропоновані регулювання, що порушує вимоги статті 4 Закону, зокрема принципів збалансованості та передбачуваності.

У пунктах 3 М-Тесту АРВ проектів рішень 5, 6 не здійснені розрахунки прямих витрат суб'єктів малого підприємництва.

Крім того, для запропонованих регулювань не розроблені коригуючі (пом'якшувальні) заходи для малого підприємництва.

Таким чином, у зв'язку із неналежною підготовкою АРВ до проектів рішень 1-6, а саме відсутністю в них всієї необхідної інформації, числових даних (розрахунків витрат, прогнозних значень показників результативності) розробниками не доведена відповідність проектів рішень 1-6 принципам державної регуляторної політики, зокрема принципам збалансованості - забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективності - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Також звертаємо увагу, що Законом України від 16.01.2020 № 466-ІХ «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві», який набрав чинність 23 травня 2020 року, внесені зміни до положень ПКУ в частині прийняття рішення органами місцевого самоврядування про встановлення місцевих податків та/або зборів.

З урахуванням вищевикладеного, пропонуємо Вільшанській сільській раді Недригайлівського району Сумської області привести проекти рішень у відповідність до вимог чинного законодавства України, з урахуванням наданих пропозицій та зауважень, а аналізу регуляторного впливу - до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результати розгляду цього листа пропонуємо поінформувати Державну регуляторну службу України

**Т. в. о. Голови Державної
регуляторної служби України**

Олег МІРОШНІЧЕНКО

